Categories: 1) **Armenian traditional text fonts**
(with Latin, Cyrillic and Greek characters included)
Style: **Bold,**
Design: **Historical revivals**

Armenian

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼ ԽԾԿՀՁՂՃՄՅ
ՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլ խծկհձղճմյ
նշոչպջռսվտրցւփքևօֆ

Armenian Ligatures

Այ Աք Լյ Լ յ Կյ Հյ Ձյ Ղյ Ճյ Շյ Պյ Ջյ Վյ
գբ գը գթ գի գլ գխ գյ գշ գչ գվ գր գց գք լբ
լը լթ լի լլ լխ լյ լշ լչ լվ լր լց լք Հյ ղբ ղը ղթ
ղի ղլ ղխ ղյ ղշ ղչ ղվ ղր ղց ղք կյ պյ Ճն քյ
մն մե մի մխ մկ շբ շը շթ շի շլ շխ շյ շշ շչ շվ
շր շց շք չբ չբ չը չթ չի չլ չխ չյ չշ չչ չվ չր չց
չք ջբ ջը ջթ ջի ջլ ջխ ջյ ջշ ջչ ջվ ջր ջց ջք փն
վբ վը վթ վի վլ վխ վյ վչ վվ վր վց վք քյ ցյ

Numerals, Punctations, Mathematical operators etc.

՚ ՛ ՜ ՝ ՞ ՟ «»։֊֏

0123456789%!#€$£¥&’()*+,./:;<=<? [|]^_`
{|}~ƒ–ƒ„”…†‡ˆ‰‘’“”•– — ¤~™š‹›œž¡¢¦§¨©
ª¬® ¯°± ²³´ µ¶· ¹º¿×÷¼½¾⅓⅔⅛⅜⅝⅞ ℓ∂∆∏∑
−√∞∫ØØ≈≠≤≥□▪▫◊●℮0123456789€#£¥$0123456789
0123456789O
0123456789O

Size 12, Leading 16.7

Եվ նա իր ընկերների հետ սկսեց սովորական աղոթքներն ու տքնությունները և արտասվալից պաղատանքները, խստամբերությունները, աշխարհահեծ հոգսերը, հիշելով մարգարեի ասածը, թե՝ «Երբ որ հեծեծես, այն ժամանակ կապրես»։

Եվ այսպես նա շատ նեղություններ քաշեց իր ազգին մի բարի օգնություն գտնելու համար։ Ամեն բան շնորհող Աստծուց իսկապես պարգևվեց նրան [այդ] բախտը. Նա իր սուրբ աջով հայրաբար ծնեց նոր և սքանչելի ծնունդներ – հայերեն լեզվի նշանագրեր։ Եվ այնտեղ շուտով նշանակեց, անվանեց ու դասավորեց, հորինեց սիղոբաներով – կապերով։

Եվ ապա հրաժեշտ տալով սուրբ եպիսկոպոսին, իր օգնականների հետ միասին իջավ Սամոսատ քաղաքը, ուր մեծապատիվ կերպով մեծարվեց եպիսկոպոսից և եկեղեցուց։

Եվ հենց այնտեղ, նույն քաղաքում գտավ հելլենական դպրության մի գրագիր, Հռոփանոս անունով, որի ձեռով նշանագրերի բոլոր զանազանությունները՝ բարակն ու հաստը, կարճ ու երկայնը, առանձինն ու կրկնավորը ամբողջապես հորինելուց և վերջացնելուց հետո ձեռնարկեց թարգմանություն անելու երկու մարդու, իր աշակերտների հետ, որոնց առաջինի անունը Հովհան էր, Եկեղյաց գավառից, և երկրորդինը՝ Հովսեփ, Պաղնական տնից։ Եվ սկսեց թարգմանել [սուրբ] գիրքը՝ նախ Սողոմոնի Առակներից, որ սկզբում հենց հանձնարարում է ծանոթ լինել իմաստության, ասելով, թե՝ «Ճանաչել զիմաստութիւն և զխրատ, իմանալ զբանս հանճարոյ», որ և գրվեց այն գրագրի ձեռով. միաժամանակ և սովորեցնում էին մանուկներին՝ գրագիրներ [պատրաստելով] նույն դպրության համար։

ԿՈՐՅՈՒՆ «ՎԱՐՔ ՄԱՇՏՈՑԻ», հատված

Size 10, Leading 14.2

Եվ նա իր ընկերների հետ սկսեց սովորական աղոթքներն ու տքնությունները և արտասվալից պաղատանքները, խստամբերությունները, աշխարհահեծ հոգսերը, հիշելով մարգարեի ասածը, թե՝ «Երբ որ հեծեծես, այն ժամանակ կապրես»։

Եվ այսպես նա շատ նեղություններ քաշեց իր ազգին մի բարի օգնություն գտնելու համար։ Ամեն բան շնորհող Աստծուց իսկապես պարգևվեց նրան [այդ] բախտը. Նա իր սուրբ աջով հայրաբար ծնեց նոր և սքանչելի ծնունդներ – հայերեն լեզվի նշանագրեր։ Եվ այնտեղ շուտով նշանակեց, անվանեց ու դասավորեց, հորինեց սիղոբաներով – կապերով։

Եվ ապա հրաժեշտ տալով սուրբ եպիսկոպոսին, իր օգնականների հետ միասին իջավ Սամոսատ քաղաքը, ուր մեծապատիվ կերպով մեծարվեց եպիսկոպոսից և եկեղեցուց։

Եվ հենց այնտեղ, նույն քաղաքում գտավ հելլենական դպրության մի գրագիր, Հռոփանոս անունով, որի ձեռով նշանագրերի բոլոր զանազանությունները՝ բարակն ու հաստը, կարճ ու երկայնը, առանձինն ու կրկնավորը ամբողջապես հորինելուց և վերջացնելուց հետո ձեռնարկեց թարգմանություն անելու երկու մարդու, իր աշակերտների հետ, որոնց առաջինի անունը Հովհան էր, Եկեղյաց գավառից, և երկրորդինը՝ Հովսեփ, Պաղնական տնից։ Եվ սկսեց թարգմանել [սուրբ] գիրքը՝ նախ Սողոմոնի Առակներից, որ սկզբում հենց հանձնարարում է ծանոթ լինել իմաստության, ասելով, թե՝ «Ճանաչել զիմաստութիւն և զխրատ, իմանալ զբանս հանճարոյ», որ և գրվեց այն գրագրի ձեռով. միաժամանակ և սովորեցնում էին մանուկներին՝ գրագիրներ [պատրաստելով] նույն դպրության համար։

ԿՈՐՅՈՒՆ «ՎԱՐՔ ՄԱՇՏՈՑԻ», հատված

Size 9, Leading 12.8

Եվ նա իր ընկերների հետ սկսեց սովորական աղոթքներն ու տքնությունները և արտասվալից պաղատանքները, խստամբերությունները, աշխարհահեծ հոգսերը, հիշելով մարգարեի ասածը, թե՝ «Երբ որ հեծեծես, այն ժամանակ կապրես»։

Եվ այսպես նա շատ նեղություններ քաշեց իր ազգին մի բարի օգնություն գտնելու համար։ Ամեն բան շնորհող Աստծուց իսկապես պարգևվեց նրան [այդ] բախտը. Նա իր սուրբ աջով հայրաբար ծնեց նոր և սքանչելի ծնունդներ – հայերեն լեզվի նշանագրեր։ Եվ այնտեղ շուտով նշանակեց, անվանեց ու դասավորեց, հորինեց սիղոբաներով – կապերով։

Եվ ապա հրաժեշտ տալով սուրբ եպիսկոպոսին, իր օգնականների հետ միասին իջավ Սամոսատ քաղաքը, ուր մեծապատիվ կերպով մեծարվեց եպիսկոպոսից և եկեղեցուց։

Եվ հենց այնտեղ, նույն քաղաքում գտավ հելլենական դպրության մի գրագիր, Հռոփանոս անունով, որի ձեռով նշանագրերի բոլոր զանազանությունները՝ բարակն ու հաստը, կարճ ու երկայնը, առանձինն ու կրկնավորը ամբողջապես հորինելուց և վերջացնելուց հետո ձեռնարկեց թարգմանություն անելու երկու մարդու, իր աշակերտների հետ, որոնց առաջինի անունը Հովհան էր, Եկեղյաց գավառից, և երկրորդինը՝ Հովսեփ, Պաղնական տնից։ Եվ սկսեց թարգմանել [սուրբ] գիրքը՝ նախ Սողոմոնի Առակներից, որ սկզբում հենց հանձնարարում է ծանոթ լինել իմաստության, ասելով, թե՝ «Ճանաչել զիմաստութիւն և զխրատ, իմանալ զբանս հանճարոյ», որ և գրվեց այն գրագրի ձեռով. միաժամանակ և սովորեցնում էին մանուկներին՝ գրագիրներ [պատրաստելով] նույն դպրության համար։

ԿՈՐՅՈՒՆ «ՎԱՐՔ ՄԱՇՏՈՑԻ», հատված

Հովհաննես Թումանյան

Լեռնե՛ր, ներշնչված դարձյալ ձեզանով,
Թնդում է հոգիս աշխուժով լցված,
Ու ջերմ ըղձերըս բախտից հալածված,
Ձեզ մոտ են թռչում հախուռն երամով։

Ձե՛զ, ձեզ, վերըստին, ամպամած լեռներ,
Կյանքի տխրության ամպերի տակից
Ես ձայն եմ տալիս ու ծանրաթախիծ
Հոգուս ձայները ձեզ բերում նըվեր։

Քեզ մոտ եմ գալիս, իմ հի՜ն տրտմություն,
Վեհափառ դայակ մանուկ օրերիս,
Այնժամ էլ չէիր ինձ հանգիստ տալիս՝
Սըրտիս ականջին խոսելով թաքուն…

Ո՛վ, որ կանչում ես գիշեր ու ցերեկ
Հազար ցավերով, հազար ձևերով,–
Ոգևորության հըզոր թևերով
Քեզ մոտ եմ գալիս, հայրենի՜ք իմ հեգ։

Գալիս եմ, բայց ոչ ուրախ երգերով
Քո ծաղիկներին ծաղիկ ավելցնեմ,
Այլ դառն հեծության հառաչանքներով
Էդ անդընդախոր ձորերըդ լցնեմ։

Ձորե՛ր, մ՛յ ձորեր, սև, լայնաբերան,
Սըրտիս էս խորունկ վերքերի նըման.
Աստծու հարվածի հետքերն եք դուք էլ,
Ձեզ մոտ եմ գալիս, ուզում եմ երգել։

Դուք էլ խոսեցե՛ք, դուք էլ պատմեցե՛ք,
Ձեր անդունդներով եկեք չափվեցե՛ք,
Դուք է՞լ եք, տեսնեմ, էնքան մեծ ու խոր,
Ինչքան իմ հոգու թախիծն ահավոր…

ՃԱՆԱՉԵԼ ԶԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԶԽՐԱՏ, ԻՄԱՆԱԼ ԶԲԱՆՍ ՀԱՆՃԱՐՈՅ

Includid Alphabets
Style: **Bold Italic**
Design: **Original**

Latin

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

ffj fj ff fi fl ffi ffl ft

ÆÇÀÁÂÃÄÅÈÉÊËÌÍÎÏÐÑÒÓÔÕÖÙÚÛÜÝÞŠŒŽŸ

ßàáâãäåæçèéêëìïíîðñòóôõöøùúûüýþÿ

Cyrillic

ЋЃЉЊЌЎЂЏЈҐЁЇІЅ*ђѓљњќћџўіґёјѕї* №

АБВГДЕЖЗИЙКЛМНОПРСТУФХЦЧШЩЪЫЬЭЮЯ

абвгдежзийклмнопрстуфхцчшщъыьэюя

Greek

ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟΠΡΣΤΥΦΧΨΩΈΉΊΌΎΏΪΫ

αβγδεζηθικλμνξοπρςστυφχψωΐάέήίΰϊϋόύώ

Size 12, Leading 16

He when resumed, with his co-workers, his usual prayerful labors, his tearful pleadings, his life of austerity, and his anxieties, remembering the word of the prophet: "In retiring and rest shalt thou live".

Thus he experienced many tribulations in order to serve his nation. And God the All-Bountiful finally granted him that good fortune; for with his holy hand he became the father of new and wonderful offsprings — letters of the Armenian language, and then and there quickly designed, named, determined, their order and devised the syllabication.

Then taking leave of the holy Bishop, he went, along with his pupils, to the city of Samosata, where he was accorded great honors by the Bishop and the Church. He found there in the same city, a Hellenic scribe, named Ropanos, by whose hands all the variations of the letters as well as the diphthongs were devised, after which he proceeded with translations, with the help Hovsep from the House of Baghan. And thus began the translation of the Bible, first, the Proverbs of Solomon, which begins with the exhortation to seek wisdom: "To know wisdom and instruction, to perceive the words of understanding", which was written also by the same scribe. At once they began to teach the youth, [training] scribes for the same task.

Koryun, The Life of Mashtots, fragment

Size 11,5 Leading 14 .5

Он с равными [сотрудниками] предался привычным молитвам, бодрствованию и слезным мольбам, вел суровую жизнь, сокрушаясь в заботах о стране, памятуя слова пророка: «Как будешь стенать, тогда заживешь».

Так претерпел он много лишений в [деле] оказания доброй помощи своему народу. И ему было даровано такое счастье всемилостивейшим Богом. Святой десницей своей он, как отец, породил новое и чудесное дитя — письмена армянского языка. И там он, поспешно начертав, дав названия и расставив [письмена по порядку], расположил [их] по силлабам-слогам. Затем, простившись со святым епископом, вместе со своими помощниками он поехал в город Самосат, где был с почестями принят епископом города и церковью.

Там же, в том самом городе он нашел некоего каллиграфа греческой письменности по имени Ропанос, с помощью которого он, окончательно изобразив и приноровив все различия письмен [букв] — тонкие и жирные, короткие и долгие, отдельные и двойные приставные,— приступил к переводам вместе с двумя мужами, учениками своими, из коих первого звали Иоанном из гавара Екеьик, второго — Иосепом из Пахнатуна.

Начали они перевод Библии с притчей Соломоновых, где в самом начале он [Соломон] предлагает познать мудрость, говоря: «Познать мудрость и наставление, понять изречения разума». Это было написано рукой того каллиграфа [Ропаноса], одновременного обучавшего отроков [учеников Маштоца], подготовляя их [стать] писцами той же [армянской] письменности.

Корюн «ЖИТИЕ МАШТОЦА», отрывок.

Ճանաչել զիմաստութիւն և զխրատ,

իմանալ զբանս հանճարոյ։